

den ansvarlige efter stk. 1, straks underrette kommunalbestyrelsen.

Til § 67 b

Med den foreslåede bestemmelse gennemføres miljøansvarsdirektivets artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra a, om pligt til at afværge eller begrænse en miljøskade eller en overhængende fare herfor.

Med bestemmelsen i stk. 1 foreslås det at pålægge den ansvarlige for driften af et vandindvindingsanlæg eller den ansvarlige for bortledning af grundvand eller anden grundvandssænkning en pligt til på et ubetinget offentligt grundlag, jf. dog bemærkningerne til § 67 c, straks at afværge og begrænse en miljøskade og forhindre yderligere miljøskade. Dette er i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets artikel 3, stk. 1, litra a, jf. bilag III, punkt 6. Forpligtelsen til at afværge forligger allerede, når der opstår en overhængende fare for en miljøskade.

Der skal være årsagssammenhæng mellem vandindvindingen, bortledning af grundvand eller anden grundvandssænkning og miljøskaden eller den overhængende fare for miljøskaden.

Bekæmpelsen består af iværksættelse af ethvert praktisk gennemførligt tiltag. Det er ikke nok alene at underrette kommunalbestyrelsen efter § 67 a om skaden. Der skal foretages en aktiv handling med det formål at afværge eller begrænse miljøskaden eller den overhængende fare herfor. Eksempler på tiltag er f.eks. at minimere indvindingen eller at tilføre vand til eventuelle tørre områder.

Med bestemmelsen i stk. 2 gennemføres direktivets artikel 3, stk. 1, litra b, hvorefter andre erhvervsmæssige aktiviteter, end omfattet af stk. 1, pålægges en tilsvarende afværgeforpligtelse som efter stk. 1, hvis den ansvarlige for driften har udvist uforsvarlig adfærd (culpa-ansvar). Med andre erhvervsmæssige aktiviteter, der kan forårsage en miljøskade eller en overhængende fare herfor forstås f.eks. boringer.

Til § 67 c

Med bestemmelsen i stk. 1 gennemføres direktivets artikel 8, stk. 3, litra a og b og artikel 8, stk. 4, litra a og b, om lempelser fra direktivets ubetingede ansvar på et offentligt grundlag for afhjælpning af indtrådte miljøskader indenfor lovens område.

Er der indtrådt en miljøskade, har den ansvarlige for driften således ikke pligt til at begrænse miljøskadens omfang samt forhindre yderligere miljøskade, såfremt den ansvarlige for driften kan godtgøre (omvendt bevisbyrde), at miljøskaden er forvoldt af tredjemand og skaden er indtrådt til trods for, at der er truffet passen-

de sikkerhedsforanstaltninger, eller at miljøskaden er opstået som følge af at den ansvarlige har overholdt en ufravigelig forskrift, herunder et påbud. Undtagelsen gælder dog ikke, hvis påbuddet eller forskriften skyldes vedkommendes egne aktiviteter. Eksempler på passende sikkerhedsforanstaltninger kunne være, at anlægget er forsvarligt aflåst.

Såfremt den ansvarlige kan godtgøre (skyldbaseret ansvar med omvendt bevisbyrde), at miljøskaden er forvoldt ved en begivenhed, der er udtrykkeligt tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse, eller med regler, der er så detaljerede, at de kan sidestilles med en sådan tilladelse, gælder afværgepligten efter § 67 b heller ikke. Som eksempel kan nævnes, at en kommunal myndighed har givet tilladelse til vandindvinding til et alment vandværk. I tilladelsen anføres en årlig indvindingsmængde. Efterfølgende viser det sig, at den tilladte indvinding påvirker vandområdet sådan, at der opstår en (ikke-forventet) miljøskade på vandområdet. Skadevolderen kan ikke gøres ansvarlig, hvis denne godtgør, at den skadevoldende indvinding var tilladt, og at der ikke er udvist uforsvarlig adfærd.

Den ansvarliges pligt lempes også i tilfælde, hvor denne kan godtgøre, at den videnskabelige og tekniske viden på tidspunktet, hvor aktiviteten fandt sted, ikke anså det for sandsynligt, at aktiviteten ville forårsage en miljøskade – det vil sige, hvor der kan siges at være tale om en udviklingsskade. Et eksempel på en udviklingsskade kunne være saltvandsindtrængning forårsaget ved indvinding for tæt på kysten eller hvis der indvindes vand for langt nede i undergrunden, såfremt det på tidspunktet for aktiviteten ikke blev anset for sandsynligt, at aktiviteten ville forårsage en miljøskade.

Med bestemmelsen i stk. 2 gennemføres direktivets artikel 8, stk. 3, litra a og b, om lempelser fra direktivets ubetingede ansvar på et offentligt grundlag for forebyggelse af overhængende fare for en miljøskade på lovens område.

Til § 67 d

Bestemmelsen indeholder hjemmel til at meddele påbud til den ansvarlige, der ikke har rådighed over den ejendom, hvor miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade er indtrådt. Der er i dag en tilsvarende hjemmel i miljøbeskyttelses lovens § 83 a og jordforureningslovens § 44. Bestemmelsen tager sigte på eksempelvis tilfælde, hvor den ansvarlige har solgt ejendommen eller opsagt et lejemål, eller miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade har bredt sig til naboarealer.